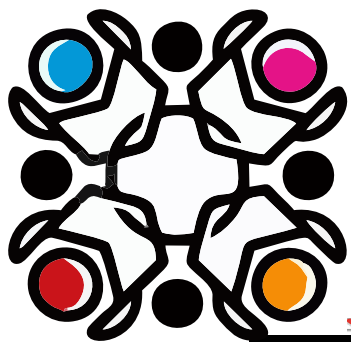




Красиво ВЕТРИНО



● Брой 32 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 01.03.2023 г.



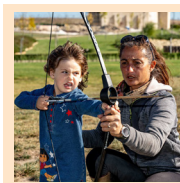
КАК ЩЕ ВЪРНЕМ
ВЯРАТА НА
БЪЛГАРИНА?

страница 1,4,5



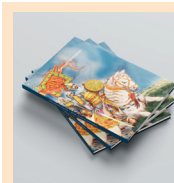
Празнична програма
в Исторически парк
по случай 3^{ти} март

страница 7,8



ДЕЦАТА –
новата надежда на
България

страница 9,10



Библиотека:
„БИЛЯР. Есента на
1236 година“

страница 16

БОКЛУЦИТЕ СА НАВСЯКЪДЕ И СА НЕНАСИТНИ

Областният управител е представител на държавната власт. Като такъв той има определени права, но и задължения да упражнява тази власт. Областният управител е стопанинът на областта и като такъв той трябва да съблюдава парченцето държава, което му е поверено, да бъде стопанисвано добре и така, щото държавният интерес на това парченце златна българска земя да бъде защитен.

продължава на страница 2



● АКТУАЛНО



КАК ЩЕ ВЪРНЕМ ВЯРАТА НА БЪЛГАРИНА?

Много хора усещат, че нещо не е наред в живота им, но не могат да определят какво точно. Една част от тях се борят да имат повече пари, но в момента, в който постигнат целта си, осъзнават, че това не е истинската причина да се чувстват празни. Други смятат, че ако имат повече сексуални връзки, ще се по-

чувстват по-добре. Но и след стотици такива те продължават да се чувстват неудовлетворени, дори още по-празни отпреди. Трети вярват, че когато отидат да живеят в чужбина, ще намерят нужния мир и хармония.

продължава на страница 4



БОКЛУЦИТЕ СА НАВСЯКЪДЕ И СА НЕНАСИТНИ

продължава от стр. 1

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА Е ЗАЩИТЕН ИНТЕРЕСЪТ НА ЕДНА ДЪРЖАВА?

Интересите на една държава се отнасят до нейната територия, население, богатства и ресурси – тяхната цялост, неприкосновеност и сигурност, както и правилното им управление и използване, уредени със закон. Това означава на първо място на територията на областта, а това означава на територията на общините в тази област, където се разпореждат кметовете и общинските управи, да се спазва законът. За да може областният управител, като един добър стопанин, да съблюдава спазването на държавния интерес, той би трябвало да знае какво има на територията, да знае какво се случва там – да е обходил и обиколил поне веднъж, видял и проверил, да не говорим, че това би трябвало да се случва редовно...

**НЕГОВА Е МОРАЛНАТА
ОТГВОРНОСТ ДА БЪДЕ
ДОБЪР СТОПАНИН И ДА
ЗАЩИТАВА ИНТЕРЕСА НА
БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА.**

Държавата има интерес да е цяла територията ѝ, да е чиста водата ѝ, да е плодородна почвата ѝ, да са здрави и да живеят добре хората ѝ, да се спазват правата им, да има пълноценни и продуктивни отношения на човека с властта и обратно, да се спазват правата и задълженията на всички, да се търси отговорност от всеки, който нарушава добрите порядки и правилата, така че нито един елемент от държавния интерес да не бъде увреден. Областният управител, като един добър стопанин, е длъжен да следи и при нарушение да сезира службите, органите и институциите, ангажирани със спазването на



правилата. Всичко това са стратегически ресурси на държавата – без тях нея няма да я има!

**ДАЛИ Е ДОБЪР СТОПАНИН
НЕБЕЗИЗВЕСТНИЯТ ОБ-
ЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА
ВАРНА, КОЙТО Е ЗА ВТОРИ
ПЪТ НА ТАЗИ ДЛЪЖНОСТ?**

Областният на Варна действа твърде избирателно по повод важни обществени отношения и прилагането на закона, който ги регулира. Законът за управление на отпадъците вменява на местните кметове задължението да организират събирането, разделянето и извозването на отпадъци от всички населени места. Когато кметът на община Ветрино иска от областния управител да се предостави държавен терен, отговарящ на изискванията, за да изпълни своите задължения и да организира управлението на отпадъците, областният управител на Варна отказва да го направи. Това означава, че представител на държавната власт отказва да изпълни задължението си да предостави такъв

терен и с действие или бездействие спомага за нарушаване на закона, т.е. той в лично качество спомага за увреждане на държавния интерес. Когато обаче чуждестранен инвеститор на фона на куп закононарушения, въпреки масовите протести на местните граждани, чрез корупционни сделки влиза с взлом и превзема общината и с нечисти сделки получава разрешение за съсипване на земята, **ОБЛАСТНИЯТ УПРАВИТЕЛ НЕ РЕАГИРА!**

Какво се случва, когато кметът на община Вълчи дол се обзавежда с 20 незаконни сметища – 20 гниещи язви, които тровят земята, водата и хората от години?
ОЩЕ ЕДНО ГОЛЯМО НИЩО – областният управител на Варна се прави, че не вижда!

Сметищата и управлението на незаконните боклуци са гигантска далавера, която е толкова доходносна, че навсякъде по света, и особено в Италия, с нея се занимава мафията. Бизнесът с боклук е бизнес за милиони и обикнове-

но с мръсотията на този бизнес са оцапани немалко държавни мъже! В случая с Вълчи дол имаме злоупотреба с дългогодишна давност и всичко около тези над двадесет незаконни сметища говори, че тук са намесени престъпни интереси и съществуват сериозни опасения за престъпления. Защото управлението на боклука се превръща в доходносна бизнес, когато се извършва незаконно. Защото дейността е строго регламентирана и извършването ѝ струва много пари. Например една фирма трябва да направи много и скъпи разходи, за да изхвърли строителен отпадък, отпадък от опаковки, дървен материал или токсични отпадъци, като спазва всички изисквания, да има специализирана техника, да разтовари на специализирани за това места, да заплати всички такси и т.н. Кметовете, в комбина с областния управител, допускат това да се

извършва на нерегламентирани за това места, като извозването се случва с незаконен превоз и срещу много по-малко пари, които хората по веригата си разделят. Мръсните пари от този боклучав бизнес миришат до Бога, като минават през замърсяването на почвата, водата и здравето на хората. Това са мръсни и смрадливи пари, които много хора редовно и охотно си делят на наш гръб. Бизнесът с незаконните сметища почти винаги е свързан с няколко други престъпления като укриването на доходи и купуването на гласове. Това е така, защото незаконните сметища се образуват близо до населени места, чиито жители традиционно продават гласа си на избори и с това са хем най-силно потърпевши и отровени, хем решават изборния резултат за всички, продавайки в невежеството си съдбата и здравето на една цяла община за нищожна сума. Така виждаме далавери в няколко посоки, като във всички тях прозира престъпление – срещу земята, срещу водата и срещу хората. Това са стратегически ресурси на държавата и нарушени нейни стратегически интереси.

продължава на страница 3



ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

БОКЛУЦИТЕ СА НАВСЯКЪДЕ И СА НЕНАСИТНИ

продължава от стр. 2

Възможно ли е двама областни управители във Варна – единият от „Продължаваме промяната“, а другият – назначен от служебното правителство и два пъти на тази длъжност, да не са забелязали за толкова години поне едно от незаконните сметища във Вълчи дол или в областта, за които свидетелстват хората? **НАДАЛИ...** Всичко това говори за престъпни действия или бездействия, като тази мръсна и смрадлива отговорност пълзи и пълпи нагоре към партийната и държавната власт. Да си спомним, че Хитлер не е измъчвал и убивал лично евреи, но отговорността за хилядите избити евреи пада именно върху него. Почти неизвестни са фамилиите на местните изверги по лагерите на смъртта, които са извършвали зверствата, но именно той е останал в историята като най-големия човеконенавистник и антисемит. Отговорност носи големият! Ето така по определена политическа сила, по определена партия или по определена институция (в случая Президента на Републиката, който е назначил служебния кабинет) полепва лепкавата мърсотия и отговорността за безумията на местните играчи, които вървят срещу собствените си съграждани, срещу собствения си народ, срещу

собствената си държава. Така се мърси човекът на високия държавен пост заради действия като тези на областния управител на Варна. Съмненията за недобросъвестното изпълнение на служебните му задължения са огромни. От години РИОСВ – Варна, чакат да бъдат сигнализирани за наличието на многобройните незаконни сметища. Господин областният управител на Варна охотно отказва да предостави терен за разделно събиране на отпадъци на кмета на Ветрино и с това предизвиква много сериозни съмнения за участието му в един изключи-



снимка: Angelo Ferrillo, www.laterradeifuochi.it

телно мръсен бизнес. **СКАНДАЛНО СЪЩО КАТО ДЕЙСТВИЯТА НА КМЕТА ТРОНКОВ ВЪВ ВЪЛЧИ ДОЛ!**

Тронков не би могъл да си позволи толкова нагло поведение по отношение на боклука, по отношение на скандалното обсебване на общината от чужд инвеститор, по отношение на източването на европейски средства чрез политически държанки, **БЕЗ ДА СЕ ЧУВСТВА СПОКОЕН, ЧЕ ЩЕ РАБОТИ НЕОБЕЗПОКОЯВАНО.** Тук става въпрос за много пари и за един наистина много мръсен бизнес. Защото става въпрос не само за укриване на доходи, за големи пари, но и за купуване на гласове, за престъпно увреждане на живота и здравето на хората, на почвата, на

водата. Това е не просто кражба, но и увреждане на стратегически ресурси и интереси на държавата. Говорим за престъпно самозабравяне, което няма как да остане нито незабелязано, нито безнаказано.

Начинът на упражняването на местната и държавната власт на ниво област е вече твърде симптоматичен за това колко болестотворна е корупционната среда, колко безогледно се жертва цяла една община като Вълчи дол – земя, води, местен бизнес, хора, тяхното здраве, вяра, надежди и доверие – част от България, за да се задоволят дребни лични и корпоративни интереси. Видни са пътищата, по които върви заразата на тази смъртоносна болест, чиито

симптоми до болка и бедност познаваме, засягайки структури на все по-високо ниво. И нека само за момент си представим какво става, когато следващото ниво на държавната власт се направи, че не вижда какво прави областният управител, така както той се прави на разсеян и не вижда какво върши кметът на Вълчи дол. По кръвоносната система на властта пълпи рак... И това звучи зловещо като началото на края...

Българинът финансира всичко това с данъчните си левчета – те плащат заплатите на областния управител, на местните кметове

и общински съветници, които си делят смрадливите пари от боклука и другите далавери. Нямаш избор да платиш или не...

НО ИЗБОР ИМА И ТОЙ Е СКОРО!

Ето с какво те мачкат – отнемат ти възможността да работиш, да учиш, да си отгледаш децата. Ето защо си беден – защото те крадат, за да си под контрол и да си зависим! Ето защо нямаш улици или са тъмни! Ето защо децата ти са в чужбина! Ето защо си болен, защото те тровят и ще продължават да

го правят. Ето защо те лъжат, защото продължаваш да им вярваш!

**ТАКЪВ ИМ ТРЯБВАШ
– БОЛЕН, ОТЧАЯН, НЕ-
ВЯРВАЩ, ЗАВРЯН В
ТЕЛЕФОНА, ПОТЪНАЛ
В БОКЛУК, ТЪРПЕЛИВ
– ПОСЛУШЕН, БЕДЕН,
УПЛАШЕН! ЕДНО Е СИ-
ГУРНО – ТАКЪВ ЩЕ ТЕ
СМАЧКАТ!**

Танцуващата с ветрове



снимка: www.bnr.bg



КАК ЩЕ ВЪРНЕМ ВЯРАТА НА БЪЛГАРИНА?

продължава от стр. 1

Много хора усещат, че нещо не е наред в живота им, но не могат да определят какво точно. Една част от тях се борят да имат повече пари, но в момента, в който постигнат целта си, осъзнават, че това не е истинската причина да се чувстват празни. Други смятат, че ако имат повече сексуални връзки, ще се почувстват по-добре. Но и след стотици такива те продължават да се чувстват неудовлетворени, дори още по-празни отпреди. Трети вярват, че когато отидат да живеят в чужбина, ще намерят нужния мир и хармония. Уви, и това се оказва една голяма заблуда. Веднъж озовали се в чуждата страна, хората внезапно осъзнават, че там са по-скоро невидими сенки, а не личности – признати и значими в обществото.

Това, което ни липсва на нас, хората, е сплотена общност и вяра в нейните сили и възможности.

Смисъла в живота човек намира само ако е заобиколен от други хора.

Това са такива личности, с които той може да живее, да се бори, да създава, да пада, да става и дори да умре. Без общество човекът спира да бъде човек. Ако вярата му в другите изчезне, неговият живот се превръща в съществуване, а не в живеене.

Причината да се разрушава обществото е, че по този начин хората стават лес-

ни за управление. Замислете се, ако на някого му загинат децата и жената, ако загуби и другите си близки – той губи смисъла на живота си. Става инертен, бездушен, може много лесно да служи на интересите на определени хора.

Същото се случва и когато загубиш своята общност. На теб спира да ти пука. Няма за какво да живееш и да се бориш! Търсиш най-малкото съпротивление. Ставаш бездушен, преследваш моментния интерес. Спираш да живееш, носиш се по течението. Хората около теб губят смисъл. Чувстваш се сам! Смотатата е толкова непосилна, че на моменти имаш

усещането, че си единственият останал човек във Вселената. Именно това е целта на определена група хора. Те искат всички ние да се чувстваме самотни, да се носим по течението. Когато това се случи, ние се превръщаме в животни, които са загубили свободата си. Готови сме да продадем бъдещето на света за всяка малка облага, която можем да получим. Това ни прави управляеми и подчиняеми, и лесно можем да бъдем насочвани в посоката, която е изгодна за тази група хора.

Резултата от всичко това виждаме и чувстваме всеки ден. Възниква въпро-

сът: Какво трябва да направим, за да върнем човешкото в себе си?

Какви действия да предприемем, за да изпитаме отново емоция и да се превърнем в част от едно сплотено общество?

Да живеем дружен и изгарящ живот, е не само наше право, но и наш дълг към самите себе си и към обществото. Преди 2000 години е имало подобен случай. Римската империя покорява целия ни познат свят. Хората губят свободата си, спират да бъдат човечеи.

продължава на страница 8





● АКТУАЛНО

КАК ЩЕ ВЪРНЕМ ВЯРАТА НА БЪЛГАРИНА?

продължава от стр. 4

Губят щастието в дните си. Започват да живеят всеки за себе си, продават ближния си за дребни блага. Група хора, които са подчинили целия свят, успяват да им отнемат настоящето и бъдещето, превръщат ги в бездушно стадо.

Тогава се появил Исус Христос, който върнал вярата на хората. Направил го е, като сътворил чудеса. Те накарали хората да повярват отново, че са хора. Исус Христос им припомнил, че са общност и смисълът на живота се корени в това да живеем заедно. Светът се променил и хората си върнали свободата. Станали отново хора.

Днес ние също се нуждаем от чудо, за да повярваме, че има хора около нас, за които си заслужава да живеем и да умрем. Нуждаем се от това чудо повече, отколкото се нуждаем от въздуха, който дишаме.

И чудото не закъсня. Случи се в България. При това то е сътворено не от един човек, а от хиляди българи. Чудото се нарича „Исторически парк“.

Събирането на хиляди хора на едно място, които издигат монумент на своето минало, е уникално постижение. То с пълно право може да бъде наречено

истинско чудо, защото в днешния объркан свят, в загубилите своя суверенитет държави, думата общност се е превърнала в нещо лошо и нарицателно. А именно обикновените хора, сплотени и обединени, успяха да сътворят Исторически парк със своите неуморни усилия, изпълващ душите им плам, умения и знания.

Чудото се случи и докосна сърцата на всички. У някои предизвика радост и умиление, у други – дива ярост. Тези, които се разгневиха, са хора, повярва-

ли, че трябва да продадат душата си за няколко сребърника. Сега те се чувстват ошетени от загубата на своя дух и идентичност.

Чудото „Исторически парк“ ни показва нашата сила като общност. То ни припомни, че българският дух е жив и способен да твори велики дела, които да останат във вечността. Всеки търсещ вече има своя дом, където може да открие себеподобни, да намери общност, да бъде заедно с истински българи.

Говорил съм с българи от Волжка България, които, посещавайки района на Исторически парк, споделиха, че тук са се почувствали у дома. Останали са очаровани от общността, която е създадена. Просълзиха се, като споделяха, че за пръв път виждат много хора, които живеят заедно, познават се, интересуват се истински един от друг, помагат си и градят заедно чудеса. Казаха ми, че всеки българин от Волжка България трябва да дойде тук, за да усети своите корени и да си спомни какво е да си син на великия български народ.

Чудото вече е факт и работи за всеки, който се е докоснал до него.

Нека всеки, който е почувствал в сърцето си, че сме изградили фар на свободата, да се включи. С помощта на всички родолюбиви българи и наши сънародници в страната и чужбина можем да направим така, че фарът да свети ярко не само за България, но и да донесе светлина в живота на всички загубили вяра хора по света.

Благодаря на всички отдадени хора, че ми позволиха да живея отново!

Ивелин Михайлов





Защо и как трябва да бъдат използвани ИМУЩЕСТВЕНИТЕ ЗАСТРАХОВКИ?

Обичайно след природно бедствие се наблюдава по-голяма активност на хората в посока търсене на подходящи застраховки, за да подсигурят своето имущество. Причината за това е, че човек си дава сметка за важността от това да подсигури и защити своето имущество едва след като настъпи даден катаклизъм или определено неблагоприятно събитие. Малцина са тези, които се подсигурият навреме, защото това е правилното действие, а не чак вследствие на определена ситуация да установят, че е нужно да предприемат стъпки в тази посока.



TOGETHER
Bulgaria

Именно поради тази причина в тази статия ще предоставим повече яснота и разяснения за начина, по който тези застраховки работят, и кога биха могли да ни свършат работа. И нека да уточним, че ще говорим единствено и само за застраховките, свързани с недвижимото имущество и вещите, намиращи се в него, тоест няма да говорим за други специфични видове застраховки като тези на автомобили, бизнеси и предприятия или друго общо застраховане.

Една от най-важните особености при сключването на имуществените застраховки е, че процесът по тяхното сключване е толкова улеснен, че почти винаги се позволява сключване на полица единствено на база информацията, която един човек предоставя – без задължително да има възможност да се направи проверка на нейната истинност. Тази особеност често води до последващи проблеми в случай на необходимост от изплащане на обезщетение при настъпило събитие, тъй като е напълно възможно да има някакво разминаване между заявената в полицата информация и действителните параметри на имуществото, обозначени в документите за собственост. Установяването на тези разминавания може да стане едва когато се направят стъпки към предявяване на претенция за изплащане на обезщетение, тъй като тогава застрахователят изисква за първи път копие от документа за собственост.

Именно поради тази причина е от изключителна важност правилният избор на застрахователен посредник, тъй като рядко се срещат компании, които да полагат нужното усилие за установяване на истинността на информацията с оглед предотвратяване на потенциалните проблеми при последващо изплащане на обезщетения, или въобще да имат професионално подготвени служители, които да разяснят по правилен начин нужната информация на клиента.

В допълнение – възможните за застраховане видове недвижима собственост често не включват редица типове постройки, които нямат нужните изисквания спрямо допустимите застрахователни условия. Например

не могат да бъдат застраховани паянтови постройки и като цяло по-старите имоти, при които няма изградени стабилни основи и фундаменти, включително сглобяемите къщи, освен по изрично изключение на база индивидуално одобрение след предоставен снимков материал. Съответно рядко има ситуации, при които е сключена застраховка на имот, който не попада в допустимите за застраховане имущества, и на практика се получава заплащане на безсмислен разход, неносещ застрахователна защита.

Също така точната квадратура и размери на площите на самия имот по отделните етажи оказват влияние върху правилното изчисление на базовото (минимално) застрахователно покритие, като грешната информация може да доведе освен до отказ от изплащане, и до намаляване на сумата за изплащане или до излишно заплащане на по-висока цена, без това да е необходимо.

Причината за този проблем може да се разбере на база изясняването на понятията за подзастраховане и надзастраховане. Тъй като става дума за имущество, което има действителна реална стойност, има потенциална опасност то да бъде застраховано на по-ниска стойност от неговата действителна цена и да води до частично покритие, или да бъде застраховано на по-висока стойност и така да се заплаща по-висока премия, без това да се отрази на потенциалното изплащане на по-високо обезщетение при настъпване на събитие.

Важна особеност при застраховането на имущество е, че в почти всички случаи става дума за застраховане на база възстановителна стойност, или застраховката покрива разходите за възстановяването на имота в неговия първоначален вид. С други думи, ако пазарната оценка на даден имот е изключително висока и сключената застраховка е на база пазарната цена, то това няма да доведе до изплащане на по-висока сума

при настъпили щети, тъй като застрахователят изплаща разходи, свързани с възстановителната стойност, която е свързана с реалните разходи за ремонт на дадената част от имота. Съответно при пълно погиване на имота вследствие на по-тежко събитие, подобно на настъпилите земетресения в Турция, застрахователят може да прецени дали да избере да възстанови имота на база построяването на нов имот, ако разходите за това биха били значително по-малки, вместо изплащането на застрахователната сума, независимо дали е била съобразена с пазарната стойност на имота в съответния момент.

В тази връзка по-разумно е избраната застрахователна сума да се съобрази да е максимално близко спрямо текущата действителна стойност на имота, макар и застрахователите често да позволяват сключването на застраховката при минимално допустима застрахователна сума, съобразена с изчисленията от застрахователя суми за възстановяване на имота при настъпване на щети. Разбира се, има и застрахователи, които допускат сключването на застраховки срещу много пониска застрахователна сума или с ограничено покритие, наричано „първи риск“, като целта е да се привлече интересът на клиентите на база по-ниската цена на самата застраховка. В тези случаи обаче получените обезщетения впоследствие при настъпване на събития нямат потенциал да подсигурят адекватни суми, чрез които успешно да се възстанови собствеността.

Друг важен аспект са видовете покрития, които даден човек може да избере и включи в застраховката си, като най-скъпоструващите покрития в България са свързани с покритието при земетресение и в случай на кражба. Специфична особеност при застраховките е, че всеки вид покритие има ясна дефиниция от страна на застрахователя, която се различава значително от потенциалните очаквания на един човек, свързани с това, което той си мисли, че се включва.



Защо и как трябва да бъдат използвани ИМУЩЕСТВЕНИТЕ ЗАСТРАХОВКИ?



продължава от стр. 6

Например покритието за природни бедствия и пожари има много точна и конкретна дефиниция за това кое точно се включва в графата за природни бедствия. Дефиницията на буря или ураганен вятър е свързана с конкретно количество валежи или скорост на вятъра над определено ниво, които е нужно да се потвърдят от Националния метеорологичен институт за конкретния регион, в който се намира имотът, за да се установи наличието на застрахователно събитие във връзка с изплащането на обезщетение по настъпило увреждане на имота.

Ето защо правилното разбиране на отделните покрития може да внесе допълнителна яснота кои рискове са действителна отговорност на застрахователя и кои нямат отношение към съответната застраховка. Понякога определени видове покрития може да включват определена сума или процент като самоучастие, като идеята е застрахователят да поеме разходите над определена сума. Често подобни самоучастия има при по-сериозни покрития, както е при земетресение, където отговорността на застрахователя се появява само когато обезщетението надвишава определена стой-

ност от общото покритие, при това само за горницата над самоучастието, за което самият застрахован има лична отговорност. По този начин по-дребните ремонти в подобни ситуации остават отговорност на самите застраховани лица, независимо от това, че имат сключена застраховка на своето имущество.

Важна особеност е и наличието на документи за собственост или притежание, когато говорим за движимото имущество, тъй като при изплащане на обезщетения, засягащи движимото имущество, ще бъде необходимо да се докаже, че притежателят по документи е лицето, което е застраховано. Това може да стане както чрез гаранционните карти, така и на база фактури и документи покрай първоначалната покупка. В тази връзка чест проблем е, че определен вид документи не са съхранени и впоследствие става невъзможно успешното

изплащане на обезщетение за увреденото имущество. Поради тази причина се препоръчва предварителното подсигуряване и на снимков материал, който да подпомогне потенциални бъдещи плащания, както и подаване на допълнителен опис към застраховката, когато това е възможно, включващ определени уреди и вещи, съставляващи движимата част от собствеността.

Друго погрешно очакване е, че застраховката трябва да покрива всякакви течове и аварии, а всъщност една голяма част от тези събития са свързани с естественото стареене на материалите или неправилната изработка на самия имот. Това е и причината много хора, които не са правилно информирани, да си мислят, че имайки застраховка, то всичко, което настъпи, е отговорност на застрахователя. В действителност една част от потенциалните събития са свързани с обичайната поддръжка на имуществото или с отговорността на строителя за правилното изграждане на имота.

В заключение трябва да се отбележи, че застраховката на имуществото е от изключително значение, тъй като стойността на имота и движимото имущество на хората значително надвишава техните доходи, поради което тяхното подсигуряване играе ключова роля за постигане на финансова устойчивост и стабилност при неблагоприятни събития. Често добрите застраховки, включващи достатъчно широк набор от покрития, възлизат на не повече от 150-200 лева на година, което е напълно разумен разход за подсигуряване. А понякога допълнителните клаузи към имуществените полици, които могат да бъдат направени – като подсигуряването на извънредни разходи за домашни любимци (включващи кучета или котки), помагат сериозно за намаляване на някои извънредни разходи на домакинството в тази посока.



Пламен Кънчев





ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ПРАЗНИЧНА ПРОГРАМА В ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК ПО СЛУЧАЙ 3-ТИ МАРТ



С ПРАЗНИЧНА ПРОГРАМА ЗА НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК НА БЪЛГАРИЯ ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК ПОСТАВЯ НАЧАЛОТО НА ТУРИСТИЧЕСКИ СЕЗОН 2023 Г.

Исторически парк ще открие новия туристически сезон с празнична програма по повод националния празник. Изграден като единственото място в България, представящо неизчерпаемостта богатство на българското културно-историческо наследство, Исторически парк е най-подходящата локация, където заедно да отпразнуваме най-българския празник – 3 март.

За да отбележим повода, сме планирали вълнуваща програма от събития и дейности, които ще ангажират и забавляват посетители от всички възрасти. Можете да очаквате не само открити

реконструкторски демонстрации и звън на мечове, но и въздушно шоу и изложба на хищни птици. Букет от културни прояви ще представи живите традиции и многообразието на нашата нация.

Независимо дали сте любители на историята, на природата или просто желаете да прекарате време със семейството и приятели, празничната програмата на Исторически парк ще осигури уникално и обогатяващо изживяване за всички. Опознавателните обиколки с професионални екскурзоводи и анимации от опитни инструктори ще ви отведат далеч във времето.

Акробатите във въздуха ще демонстрират невероятните си умения и майсторство. Можете да станете свидетели от първа ръка на тяхната ловкост и бързина, докато се реят във въздуха.

Специалната изложба на хищни птици предоставя възможност за снимки на ръка и фотосесии, които ще ви накарат да усетите туптящото сърце на живата природа и да осъзнаете, че сте част от нея.

А за семействата ще предложим интерактивни занимания като стрелба с исторически лък, конна езда, разходка с лодка или сечене на монета, която мо-

жете да запазите като спомен от незабравимото пътешествие.

Така че елате и се докоснете до магията на Историческия парк!

Присъединете се към нас на 3 март, за да отпразнуваме заедно един незабравим ден, посветен на история, култура и общност.

Развълнувани сме да споделим този сезон с вас и нямаме търпение да ви видим тук!

Очакваме ви скоро!

ПРОГРАМА ЗА 3 МАРТ

13:00 ч. Начало на празничната програма – официално отваряне на Исторически парк – сезон 2023 г. – и начало на празничната програма по случай националния празник 3 март – Деня на Освобождението на България от османско владичество.

13:30 ч. Представяне на „Българска школа за старинни войнски изкуства – Величие“ – демонстративни сражения, представящи древната бойна култура на траки и българи и нейните ценности:

- Силата да отстояващ с оръжие в ръка целостта на земите;
- Знанието, което осветява умовете ни;
- Единството, завещано от дедите ни като мост, пренасящ ни през времето;

14:00 ч. Реконструкторски битки за малки и големи – звън на мечове и обучение във фехтовалното изкуство на старите българи ще изпитат силата и куража на победилите страха.

Снимки с оръжие в ръка и фотосесии в антично и средновековно въоръжение и доспехи ще ви превърнат в герои от древността.



14:30 ч. Въздушно соколарско шоу – едно изкуство, прелетяло през хилядолетията, ще ви върне в света на древните ловци. Ще се понесете като вятър върху крилетата на сокола Ширхан в демонстрацията на свободен полет и светкавичните атаки на страховития небесен воин.

15:00 ч. Зооизложба на дневни и нощни грабливи птици – с бухалите Нощна сянка и Вирджиния, сокола Пагане и ястреба Драко ще научите за живота на скорост и любопитните навици на небесните ловци. Снимките на ръка и фотосесии с хищните птици ще ви накарат да усетите туптящото сърце на живата природа и да осъзнаете, че сте част от нея.

15:30 ч. Фолклорна програма. За музиката – тази безценна съкровищница на българската душа и таланти – не е нужно дори да се говори, защото тя е в сърцата ни и ние сме част от нея. Нека просто ѝ се насладим заедно.

През празничния ден на разположение на гостите ще бъдат професионални екскурзоводи и опитни аниматори по зони в Исторически парк, които ще презентират културно-историческия комплекс и ще им предоставят възможност за стрелба с исторически лък, конна езда и монетосечене като спомен от незабравимото пътешествие във времето и отминалите епохи.

Таксата за входни билети в Исторически парк ще бъде намалена наполовина.

НОВА НАДЕЖДА

ДЕЦАТА –



НОВАТА НАДЕЖДА НА БЪЛГАРИЯ

Грижата за децата е най-важната ни мисия в живота, защото те са благословия, дадена ни от Бога. Бъдещето на света зависи от това какво възпитание ще им дадат техните родители, чиято роля е изключително важна и отговорна. Родителите са тези, които трябва да създадат среда и предпоставки за развитие и оформяне на правилен мироглед у децата, да ги научат на милосърдие и състрадателност, на уважение и грижа към възрастните и беззащитните, на любов към хората, животните и природата. Трябва да се борят заедно, за да създадат благоприятна среда, в която техните наследници да растат здрави и силни, среда, която създава мечтатели, които ще променят света и ще го направят по-добър. Най-важната ни задача като народ е да гарантираме, че всички наши млади хора могат да постигнат мечтите си. Всяко дете е творец, ние трябва да се погрижим да получи възможност да развие потенциала си.

Родителите в Неофит Рилски са осъзнали важността на това децата да растат в здравословна социална среда, да изградят здрави морални устои и ценностна система, за да могат да продължат българските традиции и да не забравят родовия си корен. Социалната среда включва населеното място – улици, паркове, сгради, затова имат значение красотата, която се създава, чистотата, която се поддържа, редът и дисциплината на живеещите, както и спазването на определени правила на поведение и общуване. Здравословният социален климат зависи от взаимоотношенията на хората вътре в общността, родствениите отношения в семейството, културните и религиозните ценности, отношението към институциите. Изграждане-

то на правилни взаимоотношения започва в семейството, което оказва най-голямо влияние в първите години от живота на човека. В този смисъл е важно в семейството да царят уважение, разбирателство и обич. Най-добрият начин да направим децата добри е като ги правим щастливи. Най-голямото щастие за детето е да знае, че е обичано. Никога не бива да пропускаме да кажем на детето си „Обичам те“, независимо на колко години е то. От социалната среда до голяма степен зависи физическото, психическото и емоционалното здраве на децата и възможността им да установят здравословни връзки със заобикалящия ги свят. Всичко това представлява една културна вселена, в която те да растат и да се изграждат, и която оставя траен отпечатък в съзнанието им за цял живот.

Затова от първостепенно значение е мястото, в което едно дете се ражда и расте. Заради положителните промени в селото населението на Неофит Рилски се увеличи двойно през последните две години. Детската градина в село Ветрино, която беше пред закриване, днес се посещава от 21 деца само от Неофит Рилски. Младите хора на България искат децата им да растат в здравословна обществена среда. Това е и една от причините много млади семейства да се завърнат от чужбина и да искат да живеят и да работят в община Ветрино, където наследниците им да имат щастливо и незабравимо детство.

продължава на стр. 10





ДЕЦАТА –



НОВАТА НАДЕЖДА НА БЪЛГАРИЯ

продължава от стр. 9

Деца, които са родени и растат в мръсни градове и села, в стари, грозни блокове и къщи, заринати от пластмаса и заобиколени от сметища, в беззаконие и неграмотност, могат единствено да мислят как по-бързо да избягат колкото се може по-далеч и никога да не се връщат, та дори и цената, която плащат, да е слугуване в чужда държава. За такава социална среда нито се милее, нито се жалее, а още по-малко се обича и тачи.

В Неофит Рилски изключително отговорно се подхожда към темата за личния пример на родителите и отговорността им за оформяне на ценностната система на децата. Тук малки и големи заедно се забавляват и тренират, заедно почистват улиците и парковете в общината, заедно садят и плевят градините, заедно карат колелета. Родителите учат децата си да усетят дъха на земята, като помиришат пръстта, да вкусят дъжда, да докоснат вятъра, да наблюдават как цветята растат, да почувстват магията при изгрева на слънцето и падането на нощта, да се грижат за всичко създадено с труд и обич. Децата се учат да проявяват състрадание и разбиране, да приемат различните през личния пример на родителите. Една майка с болка споделя, че откакто са се преместили да живеят във Варна, семейството изпитва трудности поради това, че детето им е различно и не е прието от връстниците си в училището. Избягват го, подиграват му се, проявяват жестокост и не желаят да играят с него. Това е типичен пример за манталитета и морала на задъхващата се консуматорска градска джунгла. Докато са живели в Неофит Рилски, казва тя, другите деца са помагали на детето ѝ, без да се присмиват и да го сочат с пръст.

Нашата задача не е да направим малчуганите по-корави, за да се изправят срещу жестокия и безсърдечен свят. Нашата задача е да отгледаме деца, които ще направят света по-малко жесток и безсърдечен. В тази връзка Исторически парк предлага програма за активна почивка и развлечение на деца и родители, която включва интересни игри и различни забавления. Ако искате наследниците ви да продължат да мечтаят, мечтайте заедно с тях. В Неофит Рилски родителите са се погрижили за всички малчугани. Създали са възможност за деца, чиито семейства не могат да плащат, да се включват в организираните занимания през свободното време. Всяка събота има кръжок по математика, организира се и кръжок по рисуване, правят се мартенички, а в село Ветрино се провежда кръжок по програмиране и роботика. Малките посещават занятията с желание и удоволствие. Групата по математика вече се е увеличила толкова, че се налага възпитаниците да бъдат разделени на две групи. Тук ги учат как да мислят, а не какво да мислят. А децата настояват пред учителя да продължи заниманията по математика по-дълго и протестираат, че определеното време за решаване на задачи не им е достатъчно. Всичко това, което се създава като социална среда и общност в община Ветрино, прави децата по-добри. Момчетата и момичетата в Земята на свободните изпробват крилата си – може да не са орли, но това не означава, че не трябва да се реят на свобода. Само децата вярват, че са способни на всичко. Има две изконни ценности, които е наша отговорност да им завещаем – корените и крилата – да летят и да не спират да мечтаят цял живот.

Да бъде!

Албена Пекова



Децата са прекрасни имитатори. Затова покажете им нещо прекрасно за имитиране.

Ако искате децата ви да бъдат интелигентни, прочетете им приказки. Ако искате да са по-интелигентни, прочетете им повече приказки.

Децата ходят там, където има вълнение, остават там, където има любов. – Зиг Зиглар

Най-доброто нещо, което можем да похарчим за децата си, е нашето време.

Приемете децата по начина, по който приемаме дърветата – с благодарност, защото те са благословия, но нямат очаквания или желания. Не очаквайте дърветата да се променят, обичайте ги такива, каквито са. – Изабел Алиенде



● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

ПЪТЯТ – труден в началото, но резултатен след време

Животът е шарен. Има лесно и трудно, възход и падение, промяна в една или друга посока. Ние забелязваме външните ѝ прояви, но трябва да си припомним, че всъщност тя винаги започва отвътре. Ето защо амбицията да се придвижим напред и нагоре в живота би трябвало да започне някъде между двете уши и зад гръдната кост. Единият случай касае промяна в нагласата, а другият – пребиваване във вярната емоция. И в двата случая обаче това е свързано с преодоляване на съпротивлението на старото, а пътят на новото често е трънлив. По правилния път за работа с финансите промяната често води до странни погледи, въпроси и крайни заключения от хората около нас. Хората живеят живота си и харчат парите си според общоприетото за вярно, но рядко са щастливи от това, защото им липсва свобода. Новият човек извършва съвсем различни действия и следва съвсем различни стъпки. Ето защо често му е трудно да следва различен план, като изглежда в очите на хората като най-големия неудачник. Голяма е вероятността да се откаже... Оправдани ли са усилията? Нека да видим.



Животът е шарен. Има лесно и трудно, възход и падение, промяна в една или друга посока. Ние забелязваме външните ѝ прояви, но трябва да си припомним, че всъщност тя винаги започва отвътре. Ето защо амбицията да се придвижим напред и нагоре в живота би трябвало да започне някъде между двете уши и зад гръдната кост. Единият случай касае промяна в нагласата, а другият – пребиваване във вярната емоция. И в двата случая обаче това е свързано с преодоляване на съпротивлението на старото, а пътят на новото често е трънлив. По правилния път за работа с финансите промяната често води до странни погледи, въпроси и крайни заключения от хората около нас. Хората живеят живота си и харчат парите си според общоприетото за вярно, но рядко са щастливи от това, защото им липсва свобода. Новият човек извършва съвсем различни действия и следва съвсем различни стъпки. Ето защо често му е трудно да следва различен план, като изглежда в очите на хората като най-големия неудачник. Голяма е вероятността да се откаже... Оправдани ли са усилията? Нека да видим.

В този брой ви запознаваме със Стоян Шейретов – бивш компютърен специалист, който смело тръгва по различния път за работа с парите през 2011 г. Пет години по-късно осъзнава, че няма нужда вече да работи на заплата – потоците му от пасивни доходи покриват разходи-

те му, или другояче казано – постигнал е финансова независимост. Нека проследим как е успял да извърви пътя през годините.

Началото винаги е трудно. В общество на съревноваване за повече притежания, в което уважението и признанието се измерват с придобивки, през първите години пътят на правилната работа с парите е особено труден. Това се дължи на чуждите очаквания и мнения, които може да разколебаят човек и да го върнат обратно в мрежата на рутината. „През първите 3-4 години в живота на инвестиращия и на харчещия човек има големи разлики. В този период харчещи-

ят човек изглежда много по-добре в очите на хората – сменя си колата, купува си по-хубави дрехи, позволява си телефон и аксесоари, докато инвестиращият човек живее скромно и ходи окъсан.“

И при Стоян промяната се провокира от книга. Една от най-важните книги, оказала влияние върху Стоян, е „Съседът милионер“. Тази книга затвърждава у него увереността, че се движи във вярната посока, а хората около него, които го намират за странен, просто имат желание да са по-високо на стълбицата в социалната йерархия. „Тази книга ми върна силата да не се отказвам, защото

аз започнах да мисля и да действам по различен начин относно финансите, а всички покрай мен правеха точно обратното. Когато хората около теб карат хубави коли и ходят поне по веднъж на почивка през годината, а ти не го правиш, всички гледат с други очи на теб. Получих облекчение и се научих да разпознавам хората, да мога да се ориентирам по-добре в тълпата и да си давам сметка кой какъв е и на какъв се опитва да се прави.“

Способността да разпознаваме мотивите зад действията на хората помага да се ориентираме правилно чий пример и чии действия да следваме. По пътя към финансовата свобода тази преценка е важна с оглед на това, че може да загубим ценно време и енергия, правейки неща, които водят доникъде и в които няма смисъл. „В книгата е изложена статистика, която показва, че в САЩ стойността на автомобила на самосъздалите се милионери е около 3% от стойността на активите им. Знаейки това, ми стана много лесно да виждам хората в обществото, които парадират напразно с автомобила и придобивките си. По този начин започнах да осъзнавам, че хората със скъпи коли са реално по-бедни от мен.“





ЛИЧНА ИСТОРИЯ

ПЪТЯТ – труден в началото, но резултатен след време

продължава от стр. 11

Хората доказано лесно се подвеждат по лъскавите и добре изглеждащи неща, като виждат себе си успели и често се поддават на изкушенията за бързи и лесни печалби. „Имам приятел, който отиде да живее в по-скъп квартал в София, понеже в средата му има богати хора. Като смени средата, си мислеше, че ще забогатее и той. Ако прочете първите три страници от книгата, ще разбере, че и авторът е тръгнал да търси богатите хора в богатите квартали и е установил, че тези хора не живеят там. Те живеят в нормална къща в квартал от средно ниво или малко над средното. Той също ми сподели, че още в началото на неговата кариера е решил да не си купува тази книга, защото от самото заглавие му е изникнала асоциация за

бързи начини за забогатяване. Годици по-късно той прочита „Съседът милионер“ и установява, че оценката му е била прибързана и е можел да си спести грешни решения, които са му стрували около 10 000 000 лева.“

Как се развиват нещата при Стоян към настоящия момент? „В живота си разбрах, че точно след 4-5 години ефектът от целенасочената работа е експоненциален и изведнъж резултатите на човек избухват.“ Той вижда какво е постигнал и осъзнава, че тези няколко години не са изгубени, защото са посветени на ефективна работа с финансите. „Това, което се промени за мен след прочитането на книгата „Съседът милионер“, е, че аз още по-целестремено продължих да вървя по пътя си. Вече бях убеден в него и дадох още газ, за да постигна це-

лите си и да стигна до края. Богатството е следствие на правилната работа с парите от самото начало.“

Както казахме, пътят на новото често е трънлив. Нещо повече – лесният път рядко е правилният път; в лъскавото рядко е скрита стойност. Постоянството и дисциплината на действие в съчетание

с умереността в желанията неизменно извеждат човек на правилния път и до желания резултат. Независимо колко е трудно, ние трябва да не изпускаме от поглед своята по-далечна и важна цел, за да си вдъхваме нови сили постоянно и да не се отказваме. Това е единственият начин да постигнем мечтите си!

Кристина Капитанова



ИНИЦИАТИВИ

КОГАТО ДАВАШ С ЧИСТО СЪРЦЕ, ПОЛУЧАВАШ МНОГО ПОВЕЧЕ

Вярата - това е да повярваш в нещо, което не си виждал, но да знаеш и усещаш с цялото си сърце, че то съществува. Свикнали сме да очакваме от управляващите да оправят всичко в държавата – улиците, болниците, училищата и реда, но трябва да знаем, че всичко, свързано с вярата, трябва да се поддържа и крепи именно от нас. Вярата в Бог ни дава сили, тя е съхранила човешкото у нас в трудни времена. Наша е отговорността да я пазим, да се грижим за църковните храмове и да поддържаме манастирите. Ако повече хора осъзнаят това, те ще започнат да ценят книжнината, ще уважават повече свещениците, монасите, монахините и ще се грижат за всичко, което би я съхранило, защото тя е директната връзка между Бог и хората. Вярата - тя ни сближава, смекчава и въздига. Тогава всички ще живеем в едно по-добро общество.

Малко преди празника Свети Четиридесет мъченици (9 март) група доброволки от община Ветрино решиха да научат повече за православната вяра и посетиха манастира „Св. Четиридесет мъченици“ в село Мерданя, област Велико Търново. Тяхната цел не беше просто да отидат на поклонническа екскурзия, а да се потопят в живота на обителта и да помогнат с труда си. Манастирът е основан през XIII век по времето на Втората българска държава.



продължава на страница 13



• ИНИЦИАТИВИ

КОГАТО ДАВАШ С ЧИСТО СЪРЦЕ, ПОЛУЧАВАШ МНОГО ПОВЕЧЕ

продължава от стр. 12

Според легендата е построен на мястото, където Търновският патриарх Йоаникий II посреща тържествено цар Иван Асен II след победата му при Клокотница, станала в деня на празника на Св. Четиридесет мъченици Севастийски. При покоряването на Търновското царство от османците манастирът е разрушен и имотите му преминават в ръцете на турските бейове. В средата на XIX в. еленчанинът хаджи Кесарий изкупува бившите имоти на Мерданския манастир. Със собствени средства той построява през 1853 г. църквата и жилищните сгради и става игумен на възкръсналия манастир. Открива и вечерно килийно училище в манастира, което се посещавало от жители както на Мерданя, така и на околните села. По време на борбите за национално освобождение Кесарий Хорозов участва във Велчовата завера, а по-късно е сподвижник на Васил Левски. След смъртта на Кесарий през 1893 г. монасите напуснали Мерданския манастир и той запустял. Малко по-късно е възобновен като девически, какъвто остава и до ден днешен.

Всички ние полагаме грижи за телата си. Храним ги, тренираме ги, лекуваме ги, но тялото е тленно – то старее и умира. Душата ни не по-малко от тялото се нуждае от грижи и храна. Тя ни дава сили да приемаме предизвикателствата на живота. Досега до хора, посветили се на Бога, и посещаването на тези святи места подхранват душата и издигат духа на човека. След прекарани два дни в манастира нашите доброволки се върнаха с нестихващ ентузиазъм от преживяното и наученото там. Разговаряхме с някои от тях, за да споделят впечатленията си. Всички те са абсолютно категорични, че престоят там им е донесъл някакво необикновено спокойствие и смиреност. По време на работата, по време на разговорите и беседите те са получили много повече, отколкото са дали. Духовното просветление започва именно с необходимостта да даваш повече, отколкото получаваш. Ето какво споделиха някои от тях:

Ива Вангелова: *“Работа имаше доста. Когато разбрах, че за всичко това се грижат сестрите, се чудех каква сила трябва да имат, за да го правят. После разбрах, че православната вяра им дава тази сила.”*

Анка Христова: *“Докосвайки се до това място, вече имам нов поглед върху това какво е вярата. Видях истинска отдаденост и взех решение да се кръстя там.”*

Радомира: *“Сестра Серафима разказа по много сладкодумен и мъдър начин за ролята и значението на православие за България и други страни. Обогасти не само душата ми, но и общата ми култура.”*

Кристина Капитанова: *“Успяхме да помогнем колкото можем с труда си в манастира, но работа има още. За мен не беше само доброволстване, а духовно преживяване. Реших, че искам там да се омъжа за моя приятел. Със сигурност с момичетата ще отидем отново и ще се радваме повече хора се включат.”*

Роси Серафимова: *“Когато човек излъчва любов, той я предава и на останалите. Тази вяра, спокойствие и хармония, която се излъчваше от сестрите, и това място ни повлия на всички.”*

Елисавета: *„Два дни, изпълнени с женска енергия и подкрепа. Отговори на много въпроси и път към смирение, хармония и по-правилен начин на живот. Не може да бъде описано - трябва да бъде изживяно.”*

Макар и само за два дни, откъсването от ежедневните проблеми и житейската въртележка дава глътка въздух и позволява да отправим поглед към непреходните



стойности в човешкия живот. Така нетленното в нас получава възможност да се прояви и подхрани чрез молитва и размишление. В досег с неподправената мъдрост на монахините човек наистина се съсредоточава върху важното и се очисти от излишния шум на забързания свят. Отдръпването навътре в себе си смирява човека, изчиства позацпаното прозорче на душата му, за да засвети със светлината, която има вътре в себе си.

Пазител на доброто



ИНИЦИАТИВИ



УРОЦИ ПО РОДОЛЮБИЕ РАДВАТ ДЕЦАТА на БЪЛГАРИЯ!

Как се възпитава родолюбие? Как се преподава на- ционална гордост?

Едно е ясно – започва се отрано. Още в детството. Започва се с приказки, игри и преживяване. Историята лесно се запомня, когато в нея се преживее емоция. Децата са жадни за такива преживявания, чрез които неусетно получават знанието за своя корен и вдихват гордостта от своя произход. Това е една вълнуваща мисия за активистите от Фондация „Въздигане“ – да провеждат уроци по родолюбие. Ето така неусетно се поражда обич в сърцата на българчетата. Само така можем да пробудим гордост и плам в сърцата на децата към Родината. Защото България е наша и ние трябва да я съхраним.

Чрез уроците по родолюбие постигаме именно учене чрез преживяване!

На 24 февруари т.г. Фондация „Въздигане“ с подкрепата на Исторически парк проведе час по родинознание за децата от втори клас от ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Монтана. Урокът се проведе съвместно с тяхната класна ръководителка Надежда Андреева, а темата беше „Назад към корените – съкровищата на траките“. Инициатор на събитието бе активистката Матилда Гогова. Само няколко дни по-късно в София (27 февруари) активистът на фондацията Иван Белчев проведе такъв урок по повод 3 март за децата от детска градина „Звънче“.

„Урокът в Монтана включваше възстановка на тракийски песни и тракийски обред. Беше истинско приключение в света на нашите предци – траките, изпълнено с вълнуващи разкази, златни съкровища, подсладени с блага медовина и лимецов хляб. Показахме на децата как са се обличали траките, с какво се са хранили, какви са били заниманията им, какви са оръжията им, наредихме електронен пъзел на най-старото тракийско съкровище открито по нашите земи, рисувахме тракийски съдове. Исторически парк подкрепи събитието, като предостави възстановените тракийски дрехи, съкровища и оръжия. Децата се докоснаха до тях и имаха възможност да се облекат с дрехите. По време на урока се пренесохме хилядолетия назад със смели герои и магични ритуали. Беше едно пътуване във времето и истинско преживяване не само за тях, а и за учителите и родителите. Децата получиха

подаръци от фондация „Въздигане“. Разделихме се в очакване на следващата ни среща за пътуване с нашите прабългари.“, споделя Матилда.

„Урокът се проведе пред две групи от 50 деца под формата на беседа, с възможност на вземане на участие от децата. Разказахме им как България е паднала под турско робство, какъв е бил животът по това време и как България се е освободила. Децата имаха възможност да споделят какво знаят, на кои паметници са ходили и много ентусиазирано си поставиха за цел да помолят родителите им да ги заведат във Военноисторическия музей в София за Трети март. В края на беседата всяко дете имаше възможност да се докосне до възстановки на пушки, участвали в Априлското въстание и Руско-турската освободителна война. Всяко дете се научи как се държи пушка, усети колко тежи и какво

е да я носиш и да се прицелваш с нея“, споделя Иван.

Учителите както в училище „Св. св. Кирил и Методий“, така и в детска градина „Звънче“ са изключително впечатлени от разчупения и лек за усвояване подход към децата. Най-хубавият начин за преподаване на децата е чрез преживяване, а какво по-хубаво и когато хората, които дават на децата това знание, го правят с обич към тях и към България.

Благодарни сме на активистите Матилда Гогова и Иван Белчев за този заразяващ ентусиазъм, с който увличат децата!

Очаквайте още много благотворителни инициативи от нас. Всеки, който желае да се включи, е добре дошъл! Пишете ни на info@vazdigane.bg





● БЪЛГАРИТЕ – ДЪРЖАВНОСТ И ДУХ



БАЯН и Черната България



Както знаем от историческите извори, след смъртта на Кубрат – владетеля на старата Голяма (Велика) България, неговите петима синове разделят народа на българите и поемат в различни посоки на света, като по този начин предопределят исторически различната съдба на многобройните български племена.

Първият и вероятно най-големият от Кубратовите синове е познат от историята като Батбаян или просто Баян. По традиция историческата наука го свързва с канас (княз) Безмер от „Именник на българските ханове“, който е отбелязан като непосредствен приемник на властта над българите след владетеля Курт (Кубрат) и властва над тях в продължение на три години: „Безмер (властва) 3 години. А родът на този Дуло, а година-та му шегор вечем“.

Баян наследява своя баща като владетел на вече отслабената поради делбата българска държава и като остава в бащините си земи, наречени първата България, посреща ударите на хазарите, нахлуващи от страната Берсилия в първа Сарматия (земите отвъд р. Итил/Волга или пък отвъд Кавказ в дн. Дагестан). След образуване на новото държавно обединение, познато като Хазарски каганат, Баян става негов данъкоплатец, т.е. подвластен на хазарите владетел. Ето какво пише за това Теофан Исповедник: „И тъй първият син на име Батбаян, като запазил завещанието на баща си, останал до днес в праотеческата си земя... Когато по този начин държавата на Кубрат се разделила на пет части и синовете му се разпръснали, големият хазарски народ потеглил от Верзилия, най-вътрешната страна на първа Сарматия, завладял цялата отвъдна страна до Понтийското море и като направил първия брат Батбаян, княза на първата България, свой поданик, принуждава го досега да му плаща данък“.

Независимо от оскъдните сведения за по-нататъшната съдба на Баян и народа му, несъмнено е, че той е историческа личност, а неговият народ, който също се състои от оногури – българи, продължава да живее по тези земи и в следващите векове. В средата на VIII в., почти век след преселението на дунавските българи, в земите между Кубан и Дон все още съществува народ и дори земя, които носят името на оногурите. Това е упоменато във византийски епархийски списък от VI-VIII век, наречен „Списък от времето на Исаурийската династия“: „39. В епархия Готия, митрополията Дорос (дн. Мангупкале) има 7 града (под свое ведомство): 4. епископа на Оногури (Ονογουρίων), 6. епископа на Хуни (Ούννων)“.

Сведение за страната Оногурия намираме и в „Анонимът от Равена“, съставен въз основа на източници от края на VII век, където също се споменава земята на оногурите, разположена край Черно и Азовско море: „По същия начин близо до Понтийско море се намира страна, наречена Оногурия, която по-точно философът Ливаний заявява, че е близо до върха на блатото Меотид, като твърди, че (жителите) имат множество риба от съседните места, но както е обичаят на варварите, те не я вкуват“.

Константин Багренородни – византийски император и писател от X век, говори за тази подвластна на хазарите земя, наричайки я „Черна България“, като описва географското ѝ местоположение по следния начин: „Отвъд Боспор се намира устието на Меотидското езеро, което поради своята големина е наричано от всички море. В това Меотидско море се вливат много големи реки. На север от него е реката Днепър, по която русите преминават в Черна България, Хазария и Сирак...“.

Независимо от постоянния си или епизодичен васалитет спрямо хазарите, Черна България и българите са описва-

ни от император Константин като могъщ народ, който нерядко воюва със своите съседи, сред които и самите хазари: „И така наречената Черна България може да воюва с хазарите“.

По същия начин определя черните българи и анонимната персийска география от края на X в. „Худуд ал Алам“ („За пределите на света“), според която народът, наречен „вътрешни българи“, внушавал страх у съседните народи и воювал с тях: „Този народ е смел, войнствен и внушава ужас. Характерът им е подобен на този на турките, живеещи до страната на хазарите. Вътрешните българи воюват с всички руси, но търгуват с всички, които живеят около тях“. По тази причина те са споменати и в договор на киевския княз Игор Рюрикович с Византия от 944 г. като народ, атакуващ гръцкия Херсон.

Вероятно след края на X век, когато черните, или вътрешни българи престават да се споменават в исторически-

те извори, те завинаги напускат историческата прародина на българите, или т.нар. първа България – Оногурия. Според мнозина под имената „черни угри“ и „кабари“ те лягат в основата на Угрите, или бъдещия унгарски народ (старобълг. Онгри/Угри), като се заселват в Панония (дн. Унгария). Според други се вливат в редиците на къснономадските племенни обединения по тези земи, като например известните „чернокалпаци“ и др., или пък се оттеглят във високите части на планината Кавказ, където формират оцелелия и до днес балкарски народ, обитаващ подножието на най-високия връх в Европа – Елбрус (дн. Кабардино-Балкария).

Милен Петров





● БИБЛИОТЕКА



Биляр. Есента на 1236 година

Преди 782 години, през 1236-а, на територията на днешен Татарстан - в Самарска и Уляновска област на Руската федерация, се разгръщат грандиозни събития, които оказват определено влияние върху хода на световната история. За република Татарстан те стават отправна точка за онзи етап от съдбата ѝ, когато живеещите по нейните земи народи се включват в една нова цивилизация - първоначално това е Великата монголска държава, след което - Златната орда. С този период са свързани както разцветът на град Болгар, столицата на Българския Улус при хановите Ордата, така и разцветът на Казан.

Тези събития се предшества от завоюването на монголските войски на Волжка България и на нейната столица Биляр, наричана Велик град. Настоящият разказ е за последните трагични дни на цветущия някога културен и търговски център от онази отминала епоха. Книгата е предназначена за широк кръг от читатели, интересувани се от историята на Велика стара България и на Татарстан. Можете да се сдобие с книгата от сайта vazdigane.bg или на телефон - 0887499224



Най-подходящото място в Източна България за празнуването на 3 март е Исторически парк. За да отбележим историческата дата, сме подготвили вълнуваща програма от събития и дейности, които ще ангажират и забавляват посетители от всички възрасти. Цената за входните билети ще бъде наполовина.

Очакваме ви и нямаме търпение да се видим тук!

Честита Баба Марта, българи!

Според народното поверие белият цвят символизира чистотата, невинността и радостта. Той има силата на слънцето и дава жизненост на всяко същество. В българските традиции бялото е и знак за красота, а червеното е цвят на жизненост, на здраве и любов, на победата, на живота и храбростта, на светлината на изгряващото и залязващото слънце.

С вяра, чистота и отдаденост нека правим чудеса всеки ден от годината!



Деца се учат да правят мартенички по време на кръжока по рисуване в село Неофит Рилски.

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.



ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:

BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!



Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА



Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884